

[Ole Olsen.]

med hr. Stetter i, at det kunne være spændende, om ministeren ville betro os, hvordan disse forslag passede ind i regeringens overvejelser om skattereformer. Måske endnu mere spændende var det, hvis regeringen ville fortælle os, med hvilken side af salen man ønskede at lave skattereform. Det synes jeg det ville være meget spændende at få svar på.

Når det positive om dette forslag er sagt, må det også være på sin plads at lufte et par bekymringer, og her har jeg et par meget kontante spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren.

For det første betyder dette lovforslag ligesom L 173 simpelt hen, at privatpersoner skal opgive deres CPR-nummer el. lign. til indløsningsstederne, dvs. offentlige kasser, banker osv., og det kan ikke lade være med at fylde en med en vis bekymring. Det er klart, at det er nødvendigt, at vi bruger CPR-numrene til denne lovgivning, og det er også klart, at efterhånden som vi kommer længere frem med en skattereform, må vi nødvendigvis have samkørsel imellem en række forskellige registre. Men over for denne nødvendighed står så også det behov, borgerne har for ikke at blive registreret på en sådan måde, at oplysningerne kan blive misbrugt. Jeg vil godt have skatte- og afgiftsministerens ord for i dag, måske kun vedrørende disse specielle lovforslag, hvad man agter at gøre for at sikre, at de oplysninger, som skatteyderne skal give til disse institutioner, ikke bliver misbrugt på den ene eller den anden måde. Der er ingen tvivl om, at borgerne i dette land har en udtalt mistillid til det forhold at blive registreret, og det er en mistillid, jeg synes er ganske vel begrundet.

Jeg tror, det bliver væsentligt for os, inden der er gået for lang tid, at få skabt sikkerheden for, at disse oplysninger ikke bliver misbrugt. Jeg ved godt, at det behandles i anden regie, men vi har jo tingene helt konkret oppe her, så det vil jeg altså godt have svar på af skatte- og afgiftsministeren. Vi kan selvfølgelig godt diskutere det i udvalget, men jeg synes, det ville være rart allerede under denne førstebehandling at få ministerens principielle syn på det.

Det andet, der kan bekymre mig lidt, er det forhold, at ligningsmyndighederne, som man ved, i dag bruger ganske uforholdsmæssig megen tid på at ligne lønmodtagere. Dem kan man ligne omtrent til den sidste krone, medens mange ligningsmyndigheder giver op over for

erhvervsvirksomhederne. Jeg ser meget nødig, at denne lovgivning bliver brugt på en sådan måde, at det bliver de forskellige småsyndere, man forsøger at fange. Vi ved jo godt, at de store syndere fanger man ikke her.

Der står nogle ord – de er mere uforbindende her, end de var under L 173 – om et usikkert provenu med hensyn til folk, der har unddraget sig beskatning. Jeg skal bestemt ikke stå og forsvare, at folk unddrager sig beskatning, men alle og enhver har vidst, at der var mange, der ikke opgav renter af obligationer. Der er småsparere, som har måske ikke alt for mange tusind kroner stående i obligationer, og jeg synes ikke, at ligningsmyndighederne eller kontrolmyndighederne skal spilde tiden med jagt på disse mennesker. Det er klart, at skatte- og afgiftsministeren ikke herfra kan stå og trække en bestemt grænse og sige, at det er lovligt at snyde for så og så meget. Det er ikke det, jeg er ude på, men jeg er ude på at få et svar: vil man love at koncentrere sig om store skattesnydere og ikke forsøge at jage ganske almindelige små lønmodtagere, der måske har snydt for eller måske har glemt at opgive nogle få hundrede kroner i indkomst? Det er ikke en betingelse for os for at medvirke ved lovforslaget, vi er godt klar over nødvendigheden af det, men vi synes nok, at ministeren ville gøre sig selv, regeringen og os andre en tjeneste ved at fare med nogen lempe. Vi har hørt et par af de borgelige ordførere heroppe, og det er vel at hælde benzin på deres bål, hvis det viser sig, at man kan fortælle dem, at nu er man ude efter, som fremskridtspartiet sagde, at jage små folk. Jeg tror ikke, det er i nogens interesse, at vi gør det.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal allerførst meddele, at vi er overordentlig positive over for dette brudstykke af et nyt mønster i skattelovgivningen. Når jeg siger brudstykke, er det, fordi vi ikke er sikre på, at den kontrol, som forslaget tilsigter at skulle opnå, opnås. Jeg ved ikke, om det kan glæde skatteministeren – det er jo ikke alt, hvad han laver, vi er lige begejstrede for – at der er nogen fornuft i galskaben. Det er der også i denne sag, men vi har nogle spørgsmål, som jeg ikke vil rejse her fra talerstolen. Spørgsmål om kontrol med konti, der står på udenlandsk navn m.v. Dem synes jeg godt, vi kan snakke igennem, for hvis man skal tage ordene for